

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 877. An & qualiter dicta de licentia conjugis amittendoque ab eo voto castitatis, aut intranda religione requirantur quoque ad sacros ordinis recipiendos & ad assumptionem ad Episcopatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

eundem sentiente Sanch. 1. 7. de matr. d. 34. n. 16. nimirum posse illum in foro conscientie exire.

3. Resp. ad tertium: non itaque sufficit ad professionem licite emittendam remanentem in seculo edere votum continentie, si juvenis est, & non extra suspensionem incontinentie, sed requiritur, ut ingrediatur religionem secundum dicta. Nimirum ad profectendum in ea; nam non sufficit illum ingredi, ut ibi inclusus velut in carcere, a vagationibus arceatur, quia id non est perpetuo commorari in loco religioso, ubi DEO serviat, prout requiritur c. 8. h. t. neque ad religionem migrare, seu transire, ut dicitur c. 4. eodem, aut etiam converti, quo termino utitur cit. c. Agathosa. Sed neque sufficit, ut etiam senex manens in seculo, edat votum castitatis ad tempus, usque dum professus vixerit; sed requiritur perpetuum, vi cuius teneatur etiam post mortem illius servare continentiam, ut constat ex c. 1. & 13. h. t. Barbof. in cit. c. 1. n. 3. Pirh. h. t. n. 5. Item non sufficit tale votum emissum, etiam si juvenis manens in seculo sit honeste vitæ, ita ut hic & nunc non subsit periculum incontinentie; quia juvenis est inconstans, & variis casibus incontinentie exposita. Ita cum Abb. in c. 5. h. t. n. 4. & Sanch. l. c. d. 32. n. 10. Pirh. h. t. n. 6. Item non sufficit ut remanens sit ita senex, nisi in eum non cadat suspicio incontinentie, ut pariter constat ex c. 4. 8. & 13. & 18. h. t. Uade etiam si in conjugate senex non præsumatur periculum incontinentie, si tamen de contrario constaret, cessaret hæc præsumptio, & nequiret in seculo cum solo voto castitatis manere, Pirh. h. t. n. 6. Item non sufficit, quod mulier sit senex, & insuper careat suspitione incontinentie, si tamen sit suspecta de aliis moribus, ita ut timendum, ne destituta curâ fiat v. g. veneficia, usuraria. Quamvis si contrarium fiat, seu vir permittatur profiteri cum solo voto continentie ab eo edito, professio tamen valeat; eod quod in præsentem spectetur principaliter periculum incontinentie, utpote quod maxime adversatur fidei conjugali. Ita Jo-and. in c. 13. h. t. n. 3. Abb. ibid. n. 4. Sanch. l. c. n. 11. Pirh. l. c. Porro si mulier senex de incontinentia non suspecta post emissum votum castitatis incontinenter vivat, ad ingrediendum monasterium compelli eam debet, non ut in eo profiteatur, sed ut penitentiam agat, & periculis incontinentie subtrahatur. Docent in c. 18. h. t. & Abb. n. 3. in fine. Sanch. l. c. n. 12. quod ab aliis rectius distingui ait Pirh. n. 8. ita ut procedat juxta cit. c. 18. Si mulier fuerit ignata juris, nimirum quod datâ licentiâ debeat vel ingredi religionem, vel vivere castitatem. Secus verò seu ut ingredi teneatur religionem, si fuerit conscientia dicti juris, eod quod tunc concedendo licentiam promittere censeatur, quod jura requirunt, nimirum ingredi religionem, si continentiam non servet. Quamvis bene addat Pirh. hodieum talem inclusionem in monasterio non servari ob magnas difficultates, & onera quæ parit; unde spectare ad Episcopum providere, ut talis mulier in alio loco constituatur, ubi honestè & continenter vivat.

Quest. 876. An & qualiter, ut consummato matrimonio conjux ingredi possit religionem, requiratur insuper autoritas & licentia Episcopi.

1. Resp. primò: ut consummato matrimonio conjux validè emitat professionem, opus non est autoritate aut licentiâ Episcopi. Arg. c. 1. h. t. ubi dum dicitur; si vir ignorante Episcopo, sed cum licentia uxoris fecit professionem, non possit nec debere revocare, si uxor ad religionem transiit, aut castitatem perpetuam vovit, satis indicatur professionem ob defectum licentiâ Episcopi non esse invalidam; & ita tenent Abb. in cit. c. 1. num. 3. Barbof. ibid. num. 4. citatis Arctin, Soto, Scoto, Gab & c. item Sanch. cit. d. 32. n. 3. Pirh. h. t. n. 5. contra Host, in c. cum sis h. t. n. 3. Anchar, in c. uxoratus h. t. n. 4. Butr. Card, & alii innixi textui c. si vir caus. 27. q. 2. dum ibi dicitur: Si vir & mulier pro sola religiosa inter se consenserint vita, nullatenus sine Episcopi conscientia fiat. Vi cujus textus licet requiratur conscientia Episcopi ad talem professionem, perperam tamen inde deducitur illam sine conscientia factam esse invalidam, ut Gl. in cit. c. v. conscientia.

2. Resp. secundò: ut tamen fiat licite, id est, sine peccato requiritur licentiam Episcopi, tradit Barb. & sic sentire videntur plerique ab eo citati. Quamvis, contrarium sentire videatur Pirh. dum ait: imò neque licentia Episcopi requiritur ex præcepto; sed solum ex honestate & consilio, & ad majorem securitatem; eod quod, cum per professionem fiat matrimonii consummati separatio quod ad torum, & matrimonium sit Sacramentum, non deceat id fieri sine Episcopi licentia. Et sic in praxi observari, ut licentia Episcopi exigatur, testatur Laym. l. 5. tr. 10. p. 3. c. 7. n. 3. quin & ut Barbof. l. c. cum Mascard. de probat. n. 1316. n. 10. præsumitur professio facta cum autoritate Episcopi, si consentiente uxore & perpetuam castitatem vovente, professionem emisit, & in ea diu permanserit conjux.

Quest. 877. An & qualiter dicta de licentia conjugis emittendoque ab eo voto castitatis, aut intranda religionem, requirantur quoque ad sacros ordines recipiendos & ad assumptionem ad Episcopatum.

1. Resp. primò: Non potest conjugatus suscipere sacros ordines, nisi ad hoc obtento consensu uxoris juxta 5. h. t. (ubi indistinctè id statuitur, sive matrimonium sit consummatum, sive non) & c. 6. eod. cederet enim in grave præjudicium uxoris, si vir suscipiendo sacros ordines statum mutare possit, irrequisito vel non obtento ejus desuper consensu, & ita cum communi tenent Sanch. l. 7. de matr. d. 38. n. 2. Pirh. h. t. n. 58. Barbof. n. c. conjugatus h. t. extenditurque hoc ipsum jure posteriore, ad ordines etiam minores juxta c. ult. de temp. ordin. in 6. & Gl. ibid. v. definitum, & Gl. in c. conjugatus, v. ad sacros. Ubi ait ex eo, quod ibi, de solis ordinibus sacris fiat mentio, non rectè inferri, quod ad ordines minores promoveri nequeat; cum argumentum a sensu contrario nihil probet, quando contrarium lege non est decisum, prout idem asserit Everhar. in locis legal. loc. à contrario sensu. Et Sanch. in proposito l. c. n. 6. His non obstante, quod minoribus non sit annexum votum continentie, cum sufficiat, id ipsum esse contra specialem juris prohibitionem. De cætero si vir promotus ad sacros ordines sine licentia uxoris, quia ipsa contradixit, vel ignoravit, vel cum ejus licentia, sed metu gravi vel dolo expressa à viro, vel

veletiam eâ tacente & dissimulante (non enim taciturnitas habetur pro consensu in re ardua & alteri præjudiciali) poterit ea virum revocare ad conjugale consortium, & revocatus ante consummatum matrimonium cogitur illud consummare & perentî reddere debitum, non tamen exigere, quia obstrictus voto castitatis annexo ordinibus Pirh. *h. t. n. 61.* cum Sanch. *cit. d. 38. n. 11. 13. & 15. idiplum n. 20. & 22.* asserente procedere post matrimonium consummatum, non tamen eum revocare poterit, si spontanea licentia fuit, ad sacros ordines, sed sine reliquis requisitis, puta, vel emissio voto castitatis, utpote quod emisisse censetur concedendo veniam, saltem, dum scivit id requiri à se ad transitum viri ad ordines, Pirh. *n. 62.* Sanch. *l. c. d. 39. num. 11.* Fagn. in *c. conjugatus h. t. num. 8.* testans in hoc consentire omnes tam Theologos quam Canonistas, Sed neque viro mortuo poterit validè inire matrimonium aliud ex ordinatione Ecclesiæ per *c. 10. dist. 28.* ob reverentiam ordinis sacri suscepti à viro, idque, etiam si nullum votum ediderit, cum matrimonio tunc ab ea initum irritetur nullâ factâ mentione voti. Sanch. *d. 40. n. 3.* Azor. *p. 1. l. 13. c. 14. q. 11.*

2. Resp. secundò: requiritur quoque ut uxor perpetuam continentiam voveat, si senex & extra periculum incontinentiæ, vel, si juvenis, aut aliàs incontinentiæ obnoxia, religionem ingrediatur, ita ut cum Gl. à plerisque recepro in *c. conjugatus v. ab uxore.* Abb. *ibid. n. 4.* Nav. in *man. c. 22. n. 52.* Covar. *de sponsal. part. 2. c. 6. §. 3.* Azor. *p. 1. l. 13. c. 13. q. 7.* Sanch. *l. c. d. 39. num. 6.* Gutt. *de matr. c. 96. à princ.* Pirh. *num. 59.* Barbof. in *cit. c. conjugatus n. 12.* contra Francisc. de marca *p. 2. decis. 734. num. 2.* Majol. *de irregul. l. 1. c. 34. num. 3.* & alios apud Barbof. que eorum opinionem, qui sentiunt sufficere votum continentiæ, sive sit senex, sive juvenis, dicit valdè probabilem. Confirmatur responsio ex eo, quòd quæ sub hac distinctione dicta sunt in ordine ad professionem erantendam, à potiore loco habeant in uxore Clerici sæcularis, initiati sacris ordinibus, dum eam facilius talis Clericus possit invisere, adeoque frequentioribus incontinentiæ periculis exposita, quam si maritus professus degeret in ordine. His non obstante, quòd duo conjuges pari consensu voventes castitatem possint in sæculo manere; disparitatem enim hanc assignant Pirh. quòd ii, si periclitentur de incontinentiâ, possint facillè petere & obtinere dispensationem; secus est de viro existente in sacris ordinibus. De cætero si alteruter conjugum horum suspectus est de incontinentiâ, permittendi non sunt sibi cohabitare in eadem domo; secus si neuter desuper suspectus, non tamen etiam tunc in eodem cubiculo habitare. Ut Sanch. *l. c. n. 8.* Pirh. *l. c.* Barbof. *l. c. num. 3.* juxta *c. Episcopus dist. 77.*

3. Resp. tertio: Conjugatus promoveri non potest ad Episcopatum, nisi uxor illius continentiam fuerit professâ in religione recepto sacro velamine, prout statuitur in *c. sanè h. t.* & juxta illud tenent Abb. *ibid. num. 2.* Butrio. *num. 3.* Sylv. *v. matrimonium 8. q. 12. dicto 4.* Ledesm. *de matr. quest. 65. art. 4. du. 5. Conclus. 6.* Azor. *p. 1. l. 13. cap. 13. quest. 7.* Sanch. *l. c. d. 41. num. 3.* Barbof. in *cit. cap. sanè num. 2.* citatis pluribus aliis. Pirh. *h. t. num. 63.* ex ea etiam ratione, quòd sic fieri decens erat ob excel-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

lentiam dignitatis Episcopalis; tum etiam, ne uxor in sæculo manens sæpè visitaret Episcopum, & ab eo gratias ad ditandos conf.inguineos impetret, ut Abb. Sanch. Pirh. *loc. cit.* Quemadmodum tamen per susceptos ordines sacros ob annexum illis votum castitatis solenne (intellige per accidens solenne ex constitutione Ecclesiæ, & non ex natura ordinis sacri, qualiter aliàs votum ex natura rei seu professionis, utpote quæ mortem civilem inducit, est solenne. Ut Pirh. *n. 60.* in fine) non dirimitur matrimonium ratum tantum; ita nec per promotionem ad Episcopatum; cum Episcopus dici non possit spiritualiter mortuus, dum nec obedientiam neque paupertatem vovet. Ita Pirh. *h. t. num. 63.* cum Barbof. *l. c.* citante Pet. Barbofam in *Rub. ff. soluto matrim. p. 1. num. 88.* videtur tamen obtare, quòd minùs non dirimatur matrimonium ratum inter Episcopum ejusque uxorem priùs contractum, professio ab ejus uxore facta in religione, etiam ex parte Episcopi; cum nequeat dirimi ex parte unius conjugis, quin dirimatur ex parte utriusque. An verò pari modo nequeat assumi ad Cardinalatum, nisi uxor illius ingrediatur religionem, non omnino convenit inter AA. Negat Majol. de irregularitate *L. 1. cap. 34. num. 2.* affirmat cum Sanch. *l. c. num. 4.* Barbof. *l. c.* Pirh. *l. c.* plus non requirit in hoc puncto, quàm requiratur ad ordines suscipiendos, eò quòd non reperitur jus speciale quid in hoc decernens, nec ratio ad aliud statuendum cogat, ut iidem.

Quest. 878. An votum simplex continentie post matrimonium consummatum ab uno conjugum vel ab utroque mutuo consensu emitti possit, & ad quid vi illius obligentur.

1. Resp. primò: Si uterque, maritus & uxor mutuo consensu continentiam perpetuam voverint, tenentur ambo votum observare, nec illud mutuo consensu & propriâ auctoritate revocare. Juxta *c. quod Deo caus. 33. quest. 5.* Abb. in *c. charissimus h. t. num. 6.* cum communi, & neuter petere aut reddere debitum sine voti violatione, & gravi peccato potest; cum uterque renunciaverit omni juri conjugali, quod in alterum habebat quòd ad debitum. Sanch. *L. 9. de matrim. d. 37. num. 10.* Laym. *L. 4. rr. 4. c. 7. n. 16.* Pirh. *h. t. num. 30.*

2. Resp. secundò: votum castitatis emissum post matrimonium consummatum ab uno conjugum sine licentia alterius esse validum & obligare ad non petendum debitum tenent Angel. *v. matrimonium. num. 4. §. 6.* Henric. *L. 11. c. 15. n. 3. in fine.* Sanch. *l. c. d. 35. num. 25.* Barbof. in *c. 3. h. t. n. 6.* & in *c. 12. num. 3.* Quamvis non posse conjugem se voto obligare ad non petendum debitum sine licentia alterius, doceant ab eodem citati Nav. in *man. c. 12. num. 60.* Aragon. *2. 2. quest. 88. art. 8.* Valent. *2. 2. du. 6. quest. 6. punct. 6.* Sa. *v. votum num. 27.* & alii.

3. Resp. tertio: uno eorum vovente continentiam perpetuam de licentia alterius ab eo concessa ad tempus, ita, ut is non voverit continentiam perpetuam, non officit juri concedentis, quòd minùs is elapso tempore, ad quod concessit licentiam, petere possit debitum, & alter ad illud reddendum compelli, & ad cohabitandum, seque mutuo affectu conjugali